

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017 roku

Sąd Rejonowy VII Wydział Karny w Białej Podlaskiej w składzie:

Przewodniczący **SSR Małgorzata Makarska**

Protokolant sekr.sądowy Izabela Juszczyk

w obecności Prokuratora Rafała Litwiniuk, Iwony Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia, 5 i 30 maja, 22 czerwca, 13 lipca, 14 września 2017 roku

sprawy **M. R. (1)** s. T. i B. z domu C. ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że **I.** w dniu 8 listopada 2016 roku w miejscowości K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą dokonał włamania do samochodu marki M. o nr rej. (...) -1 poprzez wybite szyby w przednich drzwiach i dokonania z jego wnętrza kradzieży torby z zawartością pieniędzy w kwocie 250 zł, karty czasowego i stałego pobytu, legitymacji studenckiej, karty akademickiej, białoruskiego prawa jazdy na dane S. K., białoruskiego dowodu rejestracyjnego na samochód marki M. o nr rej. (...) -1 – łączna wartość strat 300 zł na szkodę S. K.;

tj. o przestępstwo z **art. 279 § 1 k.k.**

II. w dniu 8 listopada 2016 roku w miejscowości K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy, użył przemocy wobec S. P. polegającej na pobicie w/wymienionego bezpośrednio po dokonaniu włamania do jego samochodu marki V. (...) nr rej. (...) -1 poprzez wybite szyby w drzwiach i dokonanie z jego wnętrza kradzieży torebki damskiej wartości 30 zł z zawartością książki elektronicznej wartości 400 zł i pieniędzy w kwocie 100 dolarów USA oraz torby o wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 970 dolarów USA wartości 3500 zł, białoruskich rubli w kwocie 800 000, pieniędzy w kwocie 200 zł, białoruskiego prawa jazdy na dane S. P., białoruskiego dowodu rejestracyjnego na motocykl marki S. oraz białoruskiego dowodu rejestracyjnego na przyczepę marki R. - łączna wartość strat 4330 zł na szkodę S. P.

tj. o przestępstwo z **art. 281 k.k.**

M. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw z **art. 279 § 1 kk** oraz z **art. 281 k.k.** i za czyn z pkt **I** na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza mu karę **roku** pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu karę grzywny określając liczbę stawek dziennych na **100 (sto)** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę **10 (dziesięć)** zł, a za czyn z pkt **II** na podstawie art. 281 kk wymierza mu karę **roku** pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu karę grzywny określając liczbę stawek dziennych na **120 (sto dwadzieścia)** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę **10 (dziesięć)** zł, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną **roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny określając liczbę stawek dziennych na **150 (sto pięćdziesiąt)** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę **10 (dziesięć)** zł; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie spowodowany jego zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem od dnia 12 grudnia 2016r. godz.3.30 do dnia 13 kwietnia 2017r. godz.16.45; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz S. K. kwoty 250 zł, zaś na rzecz S. P. kwoty 3900 zł; zwalnia oskarżonego od opłaty,

zaś zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 519,29 (pięćset dziewiętnaście zł dwadzieścia siedem gr) tytułem zwrotu wydatków.

VII K 101/17

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Rejon stacji paliw (...) oraz restauracji i hotelu (...) w K. jest miejscem, gdzie na parkingu często nocują w swoich pojazdach kierowcy samochodów ciężarowych oraz cudzoziemcy – głównie Białorusini i Rosjanie, którzy w porze nocnej przekroczyli granice przez drogowe przejście graniczne w T. i chcą wypocząć przed dalszą podróżą.

W nocy z 7 na 8 listopada 2016r. na parkingu przy restauracji i hotelu (...) zatrzymali się na nocleg obywatele Białorusi: S. K., podróżujący samochodem marki M. o nr rej. (...) -1 oraz S. P., podróżujący wraz z żoną A. samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) -1.

(szkic miejsca kradzieży k. 57a, dokumentacja fotograficzna k. 58-61a, zeznania S. P. k. 308v-309, 25v-26, S. K. k.14, G. W. k. 308v).

Po godz. 3.00 M. R. (1), ubrany w ciemne spodnie dresowe, ciemną kurtkę i czapkę wraz z drugim nieznanym mężczyzną, wyższym od niego, ubranym również w stylu sportowym tj. w jasne spodnie dresowe i kurtkę z kapturem, pojawili się na parkingu przy stacji paliw i restauracji w K.. Zaczęli rozglądać się po parkingu i zaglądać do stojących tam pojazdów. Odłączyli zasilanie przy włączniku alarmu i wyłączyli prąd na ternie całego obiektu. Następnie podeszli do samochodu M. o nr rej. (...) -1, skąd po wybiciu przedniej prawej szyby, zabrali saszetkę z dokumentami i pieniędzmi oraz do samochodu V. (...) o nr rej. (...) -1, skąd po wybiciu tylnej lewą szyby, ukradli dwie torby z dokumentami i pieniędzmi.

(notatka z zapisu monitoringu k.2, zeznania A. P. k. 363v-364, zeznania S. P. k. 308v-309, 25v-26, S. K. k.14, sprawozdania z zakresu badań antroposkopijnych k.54-57, szkic miejsca kradzieży k. 57a, dokumentacja fotograficzna k. 58-61a, protokół oględzin k.4-7, notatka pooględzinowa k. 62, protokół okazania k.82-85).

Około godz. 4.00 S. P. został zbudzony uderzeniem w szybę tylnych drzwi jego pojazdu i krzykiem żony. Po wyjściu z samochodu zobaczył dwóch nieznanymi mu mężczyzn, którzy uciekali na parking z tyłu hotelu. Krzyżąc zaczął biec za jednym z mężczyzn. Dogonił go w chwili, kiedy ten usiłował przeskoczyć ogrodzenie z siatki. Złapał go i przytrzymał. Mężczyzna ten zaczął krzyczeć „pomóż mi” i wówczas drugi z nich uderzył S. P. pięścią w twarz, a po chwili od tyłu ponownie go ktoś uderzył. W związku z tym, że od strony budynku hotelu szły w ich kierunku dwie osoby, mężczyźni odsunęli się od S. i ruszyli do jedyne go wyjścia w pobliżu osób idących.

Z samochodu S. P. sprawcy skradli jedną torbę damską wartości 30 zł z zawartością czytnika e-book marki K. wartości 400 zł oraz pieniędzy w kwocie 100 dolarów USA oraz drugą torbę wartości 50 zł z zawartością 970 dolarów USA (3500 zł), prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego na motocykl S., dowodu rejestracyjnego na przyczepkę R., dowodu rejestracyjnego na busa V. (...).

(zeznania S. P. k.25v-26, 308v-309, szkic miejsca kradzieży k. 57a, dokumentacja fotograficzna k. 58-61a, protokół oględzin k.4-7, notatka pooględzinowa k. 62, protokół okazania k.82-85)

W tym czasie S. K. został również wybudzony silnym hałasem. Wszedł z pojazdu, gdyż nie wiedział co się dzieje. Spostrzegł wybitą szybę w swoim samochodzie i zaczął sprzątać szkło. Następnie zauważył kobietę: A. P. (1), która stała obok swojego samochodu z rozbitą szybą o wskazała, że ktoś ukradł im torby i pieniądze. Wówczas dopiero S. K. zaważył, że z wnętrza pojazdu skradziono mu torbę marki A., w której miał ok. 250 zł oraz dokumenty: jego kartę stałego pobytu, kartę czasowego pobytu, paszport, legitymacje studencką, kartę z akademika, prawo jazdy, dowód rejestracyjny.

(zeznania S. K. k.14, protokół oględzin k.4-7, protokół zatrzymania rzeczy k. 35-37)

Ok godz. 3.52 pracownica hotelu K. W. (1) stwierdziła awarie prądu. Zadzwoiła do swojej kierowniczk, a potem wraz z kelnerką i kucharką wyszła sprawdzić skrzynki elektryczne, które znajdowały się w przejściu pomiędzy hotelem a restauracją. Kiedy nic niepokojącego nie zauważyła, zadzwoniła do pracownika stacji paliw G. W.. Wraz z nim ponownie podeszła do skrzynek elektrycznych. Wówczas od strony parkingu z tyłu hotelu oboje usłyszeli krzyki osób rosyjskojęzycznych. Zauważyli też mężczyznę, który gonił dwie uciekające osoby i krzyczał, że go napadli. Uciekający mężczyźni biegli w ich kierunku, gdyż brama na parking była zamknięta. Pierwszy przebiegł w znacznej odległości od K. W. (1) i G. W.. Drugi mężczyzna: M. R. (1) przebiegał bliżej i zatrzymał się na chwilę spoglądając na K. W. (1) tak, że znajdował się w niewielkiej odległości – ok. 50 cm i mimo pory nocnej była ona w stanie zapamiętać jego twarz. Po chwili podszedł do nich trzeci mężczyzna S. P., u którego twarz była we krwi. Miał pretensje, że nikt mu nie pomógł w zatrzymaniu sprawców włamania. K. W. (1) powiadomiła policję o pobiciu i włamaniach do samochodów. Policja wezwała na miejsce karetkę pogotowia.

(zeznania K. W. k. 10-11, 20-23, 86v, 349v-350, G. W. k.168v-169, 308-308v, S. P. k. 25v-26, 308v-309).

Policjanci na miejscu zdarzenia przeprowadzili czynności celem zabezpieczenia dowodów niezbędnych do ustalenia sprawców m.in. przejrżeli monitoring oraz przesłuchali w charakterze świadka K. W. (1). Tego samego dnia przesłuchano ją ponownie na Komisariacie Policji w T., gdzie okazano tablice poglądową ze zdjęciami, na której w/w nie rozpoznała sprawców. W toku prowadzonego postępowania na podstawie opisu K. W. (1) oraz zdjęcia sylwetek pochodzących z zabezpieczonego monitoringu został sporządzony portret pamięciowy sprawcy, który pozwolił policji na ustalenie, iż jest nim M. R. (1). Tenże w dniu 11 listopada 2016r. został zatrzymany i okazany K. W. (1), która go rozpoznała.

(protokół oględzin miejsca k.4-7, notatka z użycia psa tropiącego k.18, zeznania K. W. k. 10-11, 20-23, 86v, 349v-350, A. P. k. 363v-364, sprawozdanie z zakresu badań antroposkopijnych k. 54-57, szkic miejsca kradzieży k. 57a, dokumentacja fotograficzna k. 58-61a, notatka pooględzinowa k. 62, notatka k.63, protokół zatrzymania k.67, protokół okazania k.82-85)

W dniu 10 listopada 2016r. T. F. (1) wyjechał rowerem na grzyby do W.. W rowie dostrzegł plecak damski w kwiatki, który był mokry, gdyż leżał częściowo w wodzie. W plecaku znajdowały się rzeczy, które zostały skradzione w dniu 8 listopada 2016r.: torebka damska, saszetka A., czytnik e-book marki K., cztery portfele oraz dokumenty należące do S. K.. T. F. (1) po powrocie do domu przekazał znalezione rzeczy córce i jej chłopakowi, a ci dostarczyli je na policję.

(protokół zatrzymania rzeczy k. 35-37, zeznania T. F. k.39v, 333v)

M. R. (1) nie posiada wyuczonego zawodu. Ma wykształcenie gimnazjalne. Zatrudnia się dorywczo, z czego osiąga dochód w wysokości od 500 do 1200 euro miesięcznie. Jest kawalerem. Posiada dwoje dzieci w wieku roku oraz 9 lat. Był karany za przestępstwa z art. 288 kk oraz 279 kk.

(dane osobowe k. 108, 307v, dane o karalności k.366)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dowody.

Oskarżony M. R. (1) (k.101, 148, 307v-308) nie przyznał się do popełnienia obu zarzuczanych mu czynów. Wskazał, że zamieszkuje w R. i nigdy nie był ani w K., ani na tym terenie. Podał, że w nocy, kiedy miało miejsce włamanie, przebywał w mieszkaniu w R. na ul. (...) wraz z M. F. i D. G., z którymi wówczas zamieszkiwał. Podał, że tej nocy kontaktował się również za pomocą sms-ów ze swoją dziewczyną P. K., gdyż się z nią pokłócił. Zaznaczył, że od 6 lat na nosie posiada charakterystyczną narośl, która mu się powiększa.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Analizując materiał dowodowy w niniejszej sprawie Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dowody z dokumentów w postaci: protokołu oględzin (k.4-7), protokołów zatrzymania rzeczy (k. 35-37, 144-146), szkicu miejsca kradzieży (k. 57a), dokumentacji fotograficznej (k. 58-61a), notatki pooględzinowej (k. 62), protokołu okazania (k.82-85), protokołu zatrzymania rzeczy (k.144-146), zestawienia informacji i danych bilingowych operatora P4 (k.159-160, 172-180), protokołu oględzin wiadomości tekstowych i połączeń P. K. (k.358-360) albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne, powołane do tego osoby i nie noszą również śladów bezprawnej ingerencji w ich treść.

Odrębnej ocenie wymaga sprawozdanie z zakresu badań antroposkopijnych (k.54-57), którego celem było odtworzenie wyglądu poszukiwanego mężczyzny na podstawie opisu słownego podanego przez świadka K. W. (1). Sprawozdanie przedstawia sposób sporządzania tzw. portretu pamięciowego i wskazuje, że w ocenie K. W. (1) podobieństwo wykonanego portretu do opisywanego mężczyzny jest bardzo duże. Tenże portret stanowił umożliwił zidentyfikowanie oskarżonego. Zdaniem sądu nie budzi żadnych zastrzeżeń poprawność, czytelność i wiarygodność prowadzonych badań antroposkopijnych.

Jeśli chodzi o dowody osobowe to w pierwszej kolejności Sąd oceniał zeznania świadków, którzy przedstawili fakty związane z zarzucanymi oskarżonemu przestępstwami i które posłużyły do dokonania ustaleń faktycznych, ale nie przyczyniły się do identyfikacji sprawcy. Są to relacje pokrzywdzonych: S. P. (k.25v-26, 308v-309), S. K. (2) (k.14), pracownika stacji G. W. (k.168v-169, 308-308v), funkcjonariusza policji A. P. (k. 363v-364) oraz świadka T. F. (1) (k.39v, 333v). Zeznania w/w świadków pozwoliły doprecyzować : czas i miejsce zdarzenia, przedmioty, które zostały skradzione, sposób działania i poruszania sprawców. Ustalenia te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Ani S. P., który został przez sprawców pobity ani G. W., który stał przy K. W. (1), kiedy mężczyźni uciekali z parkingu, nie widzieli twarzy sprawców włamania i nie byli w stanie ich rozpoznać. S. P. podał jedynie, że byli to mężczyźni mówiący po polsku, ubrani w stroje sportowe, z których jeden wyższy miał jesienną kurtkę, a drugi ciemną kurtkę i jasną bluzę.

Oceniając zeznania świadka K. W. (1) należy podkreślić, że w materiale dowodowym niniejszej sprawy nie pojawił się żadna racjonalna przesłanka, w oparciu o którą można by było poddać wątpliwość prawdziwość twierdzeń, zwłaszcza rozpoznania oskarżonego M. R. (1) jako sprawcy przestępstw.

Całościowa relacja w/w świadka, opisująca sytuację z nocy 8 listopada 2016r., jest spójna z relacją innych osób: G. W., S. P., a także znajduje odzwierciedlenie w materiale nieosobowym w postaci: protokołu oględzin, protokołu zatrzymania rzeczy, szkicu miejsca kradzieży, dokumentacji fotograficznej. W związku z tym, że odpowiada ona ustaleniom sądu nie wymaga szczegółowego omówienia.

Natomiast istotne, z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego M. R. (1), jest odniesienie się do możliwości zapamiętania i rozpoznania go. K. W. (3) w swoich pierwszych zeznaniach, składanych o godz. 6.25 funkcjonariuszom przybyłym bezpośrednio po zdarzeniu do K. (k.3-4) wskazała, że dwaj mężczyźni, którzy uciekali, biegli na tył parkingu, ale brama była zamknięta, a dopiero potem skierowali się na teren stacji, przebiegając przejściem pomiędzy budynkami obok nich. Wskazała, że obaj mężczyźni nie byli zbyt młodzi, w tzw. średnim wieku, jeden z nich miał jasne spodnie dresowe, a na twarzy ciemny zarost, taki kilkudniowy. W kolejnych zeznaniach, złożonych na Komisariacie Policji w T. o godz. 9.40 (k.20v-21), K. W. (1) szczegółowo opisała wygląd drugiego sprawcy, który według jej twierdzeń zatrzymał się bliżej spojrzal w jej oczy. Odległość wówczas od tego mężczyzny wynosiła najwyżej 50 cm. K. W. (1) twierdziła, że zapamiętała go jako mężczyznę o głowę wyższego od niej, ok. 175 cm, średniej budowy ciała, w wieku ok 30 lat. Miał wyrazisty kilkudniowy zarost, twarz bardziej pociągłą, ale nie chudą. Jego cera nie była ciemna jak u osób co się mówi „gruzin”, ale tak jak u Polaków czy Białorusinów. Oczy miał bystre, ale nie wystraszone. Brwi i nosa na tamtą chwilę nie potrafiła opisać. Miał czapkę, która zasłaniała włosy. Odniosła również wrażenie, że ubrany był na jasno. W obecności świadka wykonywano badania antroposkopijne (sprawozdanie z zakresu badań antroposkopijnych k.54-55) z Zespole (...) w L. (...) w L.. Przygotowany przez biegłą portret pamięciowy (k.56) z bardzo dużym podobieństwem do opisywanego przez K. W. (1) sprawcy, pozwolił policji na ustalenie, iż jest nim M. R. (1) (notatka k.63). Potwierdziła to świadek K. W. (1), której okazano w/w (k.82-84, 86v). Wówczas K. W. (1) podała, że jest w 100 % pewna, że mężczyzna oznaczony nr 1 (M. R. (1)) jest tym, którego opisywała. Poznała go po wzroście, po posturze, rozstawieniu oczu, owalu i rysach twarzy, a także po sposobie poruszania się. Nie miała żadnych

wątpliwości. Dodała tylko, że podczas zdarzenia miała na głowie czapkę i nieco dłuższy zarost. Na rozprawie K. W. (1) podtrzymała swoje zeznania (k.349v-350v). Przyznała, że w czasie zdarzenia na parkingu było ciemno, lecz nie przeszkadzało to w zapamiętaniu twarzy oskarżonego. Bowiem świadek wyjaśniła Bardziej odległość była zbliżona do metra, gdy zobaczyłam tego mężczyznę, tzn. troszeczkę większa niż 50 cm. Oświetlenia nie było, ale nie było aż tak ciemno, że nie można by było zobaczyć drugiej osoby (k.350v). Świadek zeznała także: „ On spojrział mi w twarz, to był ułamek sekundy, ale zapamiętałam twarz oskarżonego” (k.349), „ Dzisiaj również jestem pewna, że to jest ten sam mężczyzna, którego widziałam na parkingu. Ja oskarżonego widziałam nie z tego profilu, na którym ma narośl na nosie. Oskarżony miał wtedy mniej więcej taki sam zarost jak dzisiaj.”(k.350v). Zatem konsekwencja świadka K. W. (1) i przytoczona wyżej treść jej zeznań dowodzi, że niewątpliwie potrafiła rozpoznać oskarżonego M. R. (1) jako sprawcę przestępstw popełnionych w dniu 8 listopada 2016r. Okoliczność, iż na tablicy poglądowej (k.22) świadek K. W. (1) nie rozpoznała osoby ze zdjęcia nr 5, nie jest niczym zaskakującym, albowiem wskazany tam mężczyzna, w ocenie Sądu, nie jest podobny ani do osoby z portretu pamięciowego ani do obecnego na sali oskarżonego. Również fakt, iż G. W., stojący w pobliżu K. W. (1), nie zapamiętał oskarżonego i nie był w stanie go rozpoznać, nie poddaje w wątpliwość wiarygodności relacji recepcjonistki, która wskazywała, że Mężczyzna ze stacji nie stał obok mnie, ale stał naprzeciwko mnie po drugiej stronie chodnika. On na początku używał latarki do sprawdzenia tych włączników. Nie oświetlał postaci (k.350v). Równocześnie G. W. zeznał: Nie potrafię opisać sprawcy ponieważ nie spodziewałem się takiego zajścia (k.308v). Zaś S. P. logicznie wyjaśniał Mój stan wybudzenia nagłego i ciemność sprawiły, że nie potrafię opisać sprawców. Ci sprawcy dość szybkim krokiem oddalali się ale przy tych ludziach z latarkami zatrzymali się bo myśleli, że to Policja (k.309). Zatem w świetle zeznań w/w świadków nie budzi zastrzeżeń okoliczność, iż tylko K. W. (1) była w stanie zapamiętać jednego z mężczyzn uciekających z parkingu. Być może pomogły jej również osobiste zdolności odtwarzania wyglądu i zapamiętywania osób.

Zatem w świetle zeznań K. W. (1) należy zdecydowanie podważyć wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1), który twierdził, że nie był sprawcą włamania do samochodów pokrzywdzonych i nigdy nie był w okolicach H.. W ocenie Sądu pobyt późnym wieczorem w swoim miejscu zamieszkania przy ulicy (...) w R., nie uniemożliwiał mu pojawienia się ok godz. 3.00 w K., gdyż dojazd z R. do tej miejscowości zajmuje ok. 3 godzin. Pisanie sms-ów do swojej dziewczyny i logowanie się jego telefonu na stacji BTS-u w R., miało miejsce jeszcze przed północą w dniu 7.11.2016r. (o godz. 23.08 po raz ostatni sms-ował z P. K. – protokół oględzin połączeń telefonicznych – k.358-360). Natomiast pierwsze logowanie w dniu 8.11.2016r. miało miejsce o godz. 9.11 w pobliżu miejscowości W. w woj. (...). Zatem analiza połączeń oraz logowań numeru i aparatu używanego przez oskarżonego M. R. (1), w zestawieniu z odległościami pomiędzy miejscem zamieszkania, miejscem popełnienia przestępstwa oraz miejscowością W., nie stanowi dowodu przeciwnego tezie aktu oskarżenia i nie wyklucza jego udziału w zdarzeniu. Podnoszone przez obrońcę oskarżonego w mowie końcowej twierdzenie, iż oskarżony nie mógł znać terenu wokół hotelu (...) w takim stopniu, aby wyłączyć dopływy prądu, jest stosunkowo proste do obalenia. Po pierwsze oskarżony nie działał sam, tylko z inną nieustaloną osobą, która mogła posiadać wiedzę na temat sposobu wyłączenia oświetlenia w miejscach monitorowanych, a po drugie nie można wykluczyć, iż oskarżony już wcześniej był na terenie stacji paliw (...) i kompleksu hotelowo-restauracyjnego (...), po to chociażby, by przygotować się do popełnienia przestępstwa. W ocenie sądu przestępstwo nie było popełnione przez niego przypadkowo w tym miejscu. W pobliżu R. lub w bliższej odległości do tego miasta niewątpliwie znalazłby również dogodne warunki by dokonywać kradzieży. Wybierając tak znacznie oddaloną miejscowość, można postawić tezę, że oskarżony wcześniej zaplanował popełnianie tu przestępstw.

Reasumując należy uznać, iż wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) wskazujące, że w nocy 8 listopada 2016r. przebywał w swoim miejscu zamieszkania w R., stanowią jego linię obrony zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Stąd z wyżej opisanych powodów sąd nie dał wiary świadkom obrony M. F. (k.326v-327) i D. G. (k.327- 327) w części w której twierdzą, że oskarżony nie brał udziału w zdarzeniu objętym zrzutem aktu oskarżenia albowiem przebywał wówczas w swoim mieszkaniu, gdzie pił wódkę z D. G.. Wskazani świadkowie są kolegami oskarżonego, stąd niewątpliwie zależało im na przedstawieniu alibi, tak aby M. R. (1) mógł uniknąć odpowiedzialności karnej. Zwrócić można też uwagę na okoliczności zatrzymania oskarżonego – było to 12 grudnia 2016r. w R. o godz. 3.20, wówczas jechał samochodem wraz z w/w świadkami (k.72).

Zeznania P. K. – narzeczonej oskarżonego (k.353v-354), wskazują na wymianę wiadomości tekstowych (sms-ów) pomiędzy nią a oskarżonym w dniu poprzedzającym zdarzenie. Świadek wskazała, że ostatni sms otrzymała od M. R. (1) 7 listopada 2016r. ok. godz. 23.00. Informacje przedstawiane przez świadka są zgodne z treścią protokołu oględzin (k.358-359) oraz sfotografowanymi sms-ami (k.360), a także z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Dowód ten, wnioskowany przez obronę, również nie podważył tezy aktu oskarżenia, co zostało już wyżej omówione.

W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów okoliczności popełnienia przez oskarżonego M. R. (1) zarzucanych mu w akcie oskarżenia przestępstw i jego wina nie budzą wątpliwości. Jednocześnie Sąd podzielił w całości zapatrywania oskarżyciela publicznego i uznał, że owe przestępstwa wyczerpały ustawowe znamiona art. 279 § 1 kk oraz art. 281 kk.

W przedmiotowej sprawie ustalone zostało, że w dniu 8 listopada 2016 roku w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą M. R. (1) dokonał włamania do samochodu marki M. o nr rej. (...) -1 i kradzieży z jego wnętrza torby z zawartością pieniędzy w kwocie 250 zł, karty czasowego i stałego pobytu, legitymacji studenckiej, karty akademickiej, białoruskiego prawa jazdy na dane S. K., białoruskiego dowodu rejestracyjnego na samochód marki M. o nr rej. (...) -1, gdzie łączna wartość strat wynosiła 300 zł na szkodę S. K..

Przestępstwo kradzieży z włamaniem, stypizowane w art. 279 § 1 kk, ma miejsce kiedy sprawca zabiera rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej będącej częścią konstrukcji pomieszczenia. Samochód marki M., skąd M. R. (1) dokonał kradzieży, był zamknięty mimo, że S. K. znajdował się w środku. Aby dostać się do jego wnętrza i dokonać zaboru torby marki A., sprawca wybił szybę w przednich drzwiach tego pojazdu.

Ustaliwszy, iż oskarżony wraz z inną nieustaloną osobą pokonał zabezpieczenie mienia Sąd uznał, iż dokonał on bezprawnego zaboru owego mienia tj. kradzieży. Kradzież jest przestępstwem motywowanym celem korzyści majątkowej i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej i objęcie we własne władanie. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzeczy) zabrano jak to miało miejsce w sprawie niniejszej.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. R. (1) ukraść torbę S. K. (2) wraz ze znajdującymi się w niej dokumentami pokrzywdzonego oraz pieniędzmi w kwocie 250 zł. Dokumenty i torba zostały znalezione przez T. F. (1) w rowie przy trasie K-2 w okolicach W., a więc w znacznej odległości od K.. Zatem należy przyjąć, iż oskarżony dysponował jak właściciel rzeczami pokrzywdzonego: zabierając pieniądze i wyrzucając zbędne przedmioty.

Przestępstwo kradzieży rozbójniczej z art. 281 kk przewiduje odpowiedzialność tego kto, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, używa przemocy wobec osoby lub grozi natychmiastowym jej użyciem albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności.

Z ustaleń sądu wynika, że M. R. (1) w dniu 8 listopada 2016 roku w miejscowości K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, dokonał również włamania do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) -1, skąd ukraść torebkę damską wartości 30 zł z zawartością książki elektronicznej wartości 400 zł i pieniędzy w kwocie 100 dolarów USA oraz torbę o wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 970 dolarów USA wartości 3500 zł, białoruskich rubli w kwocie 800 000, pieniędzy w kwocie 200 zł, białoruskiego prawa jazdy na dane S. P., białoruskiego dowodu rejestracyjnego na motocykl marki S. oraz białoruskiego dowodu rejestracyjnego na przyczepę marki R..

Podobnie jak w przypadku kradzieży z włamaniem dokonanej na szkodę S. K., oskarżony dostał się do wnętrza pojazdu wybijając tylną szybę w drzwiach. Następnie dokonał bezprawnego zaboru dwóch toreb z zawartością, pozbywając się w drodze powrotnej do miejsca zamieszkania zbędnych rzeczy.

Oskarżony wraz z drugim sprawcą, użyli przemocy wobec pokrzywdzonego S. P., który podjął pościg za nimi bezpośrednio po dokonaniu włamania do jego pojazdu. Kiedy pokrzywdzony usiłował zatrzymać jednego ze sprawców

by odebrać skradzione rzeczy, został uderzony pięścią w twarz przez jednego z nich, a następnie uderzany również przez drugiego. Pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w okolicach nosa, z którego po zajściu leciała mu krew. Zostały one zaopatrzone po przybyciu na miejsce zdarzenia ratowników z Pogotowia (...).

Przy przestępstwie kradzieży rozbójniczej sprawca działa nie tylko w celu przywłaszczenia, ale również w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy. M. R. (1) ukradł należące do S. P. torby wraz z pieniędzmi i dokumentami, a następnie dokonał pobicia pokrzywdzonego, aby ten mu ich nie odebrał. Łączna wartość strat na szkodę ww. pokrzywdzonego wyniosła 4330 zł.

M. R. (1) oba przestępstwa popełnił działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, a zatem w formie współsprawstwa. Warunkiem sine qua non współsprawstwa jest istnienie porozumienia, które musi nastąpić przed lub w trakcie realizacji czynu zabronionego, przy czym jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców. Ze sposobu działania oskarżanego i drugiego nieustalonego mężczyzny wynika, iż pomiędzy nimi istniało porozumienie co do sposobu postępowania, tak jeśli chodzi o sama kradzież, tak jak i użycie przemocy wobec S. P..

Oskarżony M. R. (1) działał w celu przywłaszczenia oraz w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych rzeczy co oznacza, że popełnił oba przestępstwa umyślnie i w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Oskarżony miał bowiem pewność, że dokonuje zaboru cudzych rzeczy, przełamując przy tym zabezpieczenia uniemożliwiające dostanie się do wnętrza pojazdów. Również zamiar bezpośredni dotyczy działania oskarżonego, który stosując przemoc w postaci pobicia pokrzywdzonego, zmierzał do utrzymania się w posiadaniu skradzionych rzeczy. W ocenie sądu M. R. (1) przyjechał z R. do K. w celu dokonania włamania. Bezpośrednio przed popełnieniem przestępstwa chodził wraz z inną nieustaloną osobą (współsprawcą) po parkingu w pobliżu hotelu (...) i zaglądał do wnętrza pojazdów. Przygotowywał się do popełniania przestępstw, bowiem odciął również dopływ prądu pozwalający wyłączyć oświetlenie i monitoring.

W przedmiotowej sprawie spełnione są przesłanki warunkujące przypisanie oskarżonemu winy, a nie zachodzą żadne okoliczności ją wykluczające. Bowiem oskarżony jest człowiekiem dojrzałym i poczytalnym, a więc miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 kk, dążąc głównie do tego, aby zapobiec popełnieniu przez oskarżonego przestępstw w przyszłości. Sąd kierował się również względami oddziaływania społecznego kary. Pod rozwagę poddał stopień szkodliwości społecznej czynów, wyrażający się w zamachu umyślnym i bezpośrednim na dobro prawne jakim jest prawo własności oraz na życie i zdrowie człowieka. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu (k.366).

W ocenie Sądu zasadne było wymierzenie oskarżonemu M. R. (1) za pierwszy czyn z kary roku pozbawienia wolności. Taką samą karę sąd wymierzył za drugie przestępstwo. Jaka karę łączną Sąd wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara w tej wysokości jest adekwatna do stopnia winy sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Zdaniem Sądu będzie ona dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością i ma możliwość powstrzymania go od popełnienia takich czynów ponownie. Odniesie również cele na gruncie prewencji generalnej. Sąd nie zdecydował się na zawieszenie warunkowo kary pozbawienia wolności, bowiem postawa oskarżonego nie daje pozytywnej prognozy na przyszłość. Oskarżony był dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Oskarżony działał w sposób przemyślany. Wiedział że zabiera cudze rzeczy. Swoim zachowaniem wyrażał poczucie bezkarności. Nie potrafił zmienić swojej postawy mimo, iż znał konsekwencje swego postępowania. Stąd jedynie w izolacji więziennej M. R. (1) będzie skłonny do pozytywnych przemyśleń i wyciągnięcia wniosków ze swoich czynów. Zatem orzeczona kara pozbawienia wolności będzie właściwą reakcją na zachowanie oskarżonego i pozwoli na jego resocjalizację.

Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie spowodowany jego zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem od dnia 12 grudnia 2016r do dnia 13 kwietnia 2017r.

Dla zwiększenia dolegliwości wymierzonej kary i w związku z działaniem sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd orzekł grzywnę obok kary pozbawienia wolności w wysokości za pierwszy czyn 100 stawek dziennych, za drugi 120 stawek dziennych i jako karę łączną grzywny 150 stawek dziennych. Przy określeniu wysokości stawki na kwotę 10 zł Sąd wziął pod uwagę faktyczne dochody sprawcy oraz jego możliwości zarobkowe. M. R. (1) obecnie nie jest zatrudniony na stałe, ale podejmuje prace dorywcze, które pozwalają mu osiągać dochody w wysokości od 500 do 1200 euro miesięcznie. Zdaniem sądu sytuacja oskarżonego pozwoli na spłatę orzeczonej należności, mimo jego pobytu w Zakładzie Karnym w związku z orzeczoną karą pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz S. K. kwoty 250 zł. Kwota ta uwzględnia jedynie skradzione pieniądze albowiem pozostałe rzeczy zostały znalezione i będą zwrócone (k.37). Podobnie w przypadku wysokości szkody pozostałej do naprawienia na rzecz S. P. tj. kwoty 3900 zł. Od łącznej kwoty 4300 sad odjął wartość toreb oraz czytnika K. (k.37).

Sąd w oparciu o dyspozycję art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od opłaty, zaś na podstawie art. 627 kpk obciążył go kwotą 519,29 zł tytułem zwrotu wydatków. Na w/w kwotę składają się opłaty za dane o karalności, ryczałt za doręczenia, koszty przechowania przedmiotów oraz koszty wydanych w sprawie opinii i tłumaczeń.